

Jak fachowo układać klinkier?

1. Różnice w odcieniach kolorystycznych wyrobów klinkierowych są rzeczą naturalną wynikającą z procesu produkcji i dzięki nim powierzchnia wyłożona klinkierem nabiera naturalnego wyglądu. Jednak aby uzyskać taki efekt należy pamiętać, zwłaszcza przy kładzeniu elewacji czy podłogi o mieszanii płytek z różnych opakowań. Dobrze jest również dokonywać zakupu towaru z jednej partii.

2. Do montażu wyrobów z klinkieru należy stosować przeznaczone do tego zaprawy klejowe. Na zewnątrz stosować zawsze zaprawy mrozoodporne. Przy płytkach podłogowych i schodowych, kształtkach i daszkach ogrodzeniowych oraz parapetach, stosowana zaprawa klejowa powinna cechować się elastycznością. Przy montażu zawsze należy przestrzegać zaleceń producenta kleju w szczególności dbając, aby maksymalna grubość kleju wynosiła nie więcej niż 5 mm.

3. Podłoża na których są układane płytki i kształtki powinny być równe, trwałe i suche. Przed klejeniem podłoże powinno być oczyszczone z warstw nienośnych i obniżających przyczepność oraz zagruntowane emulsją gruntującą. Powierzchnia podłoża przygotowanego do kleju nie powinna być gładka, w celu zwiększenia przyczepności można porysować ją ostrym narzędziem. Nie należy przyklejać płytek na wilgotny tynk. W podłożu powinny być również zakończone procesy wiązania i osiadania.

4. W przypadku konieczności wykonania wyrównania podłoża oraz wyprofilowania odpowiedniego spadku powierzchni należy zastosować specjalnie przeznaczone do tego zaprawy.

5. Zaprawa klejowa musi znajdować się pod całą powierzchnią okładziny. Celem zapewnienia pełnego przylegania okładziny do podłoża zaleca się naniesienie zaprawy klejowej zarówno na podłoże jak i spód okładziny.

6. Przy klejeniu wyrobów na tarasach, balkonach, schodach itp. należy wykonać właściwe uszczelnienie podłoża (hydroizolacja). Uszczelnienie wyprowadzać również na ścianę na wysokość zastosowanego cokołu. Miejsce styku ściana-podłoże można dodatkowo uszczelniać taśmą do tego przeznaczoną, zaleca się również zastosowanie sznura dylatacyjnego. Uszczelnienie powinno zabezpieczyć przed wnikaniem

wody do warstw pod okładziną klinkierową oraz zapobiegać przed osłabianiem siły wiązania okładziny z podłożem i zabezpieczyć okładzinę przed zaciąganiem wody od spodu wykładziny.

7. Okładziny należy układać w jednym kierunku, zgodnie z liniami ciągnięcia znajdującymi się na wewnętrznej stronie wyrobów.

8. Przy dużych powierzchniach konieczne jest wykonanie dylatacji co 2-5 m. Szerokość szczelni dylatacyjnej powinna wynosić ok. 10 mm. Szczeliny dylatacyjne wypełniać fugą elastyczną.

9. Okładziny na powierzchniach poziomych narażonych na działanie opadów atmosferycznych powinny być układane ze spadkiem umożliwiającym swobodny spływ wody – min 2% spadku.

10. Pomiędzy płytkami należy pozostawić spoiny, najczęściej stosowane szerokości to 8 do 14 mm. Spoiny zawsze należy wypełnić dostępnymi na rynku zaprawami przeznaczonymi do fugowania klinkieru. Zaprawy w spoinach powinno się wyrównywać z licem okładziny, nadając im lekko wklęsły profil. Na elewacji okładzina klinkierowa powinna w pionie licować z tynkiem na ścianie. Jeżeli okładzina wystaje ponad tynk, konieczne należy ją zabezpieczyć przed podsiąkaniem wody. Zalecane fugowanie metodą półsuchą. Nie jest wskazane szlamowanie.

11. Przy układaniu stopnic schodowych należy bezwzględnie stosować zasadę nieprzyklejania części pionowej noska stopnicy do betonowego elementu schodów.

12. Wszelkie materiały pomocnicze tj. grunty, kleje, fugi, spoiny elastyczne, uszczelnienia itp. konieczne do prawidłowego klejenia okładzin klinkierowych należy stosować zgodnie z zaleceniami producentów tych materiałów.

13. Klejenie wykładzin klinkierowych powinien dokonać fachowiec, który podejmie decyzję co do ułożenia okładziny i zastosowania materiałów pomocniczych, w zależności od warunków występujących w miejscu klejenia.

PRZYKŁADOWE SPOSOBY UKŁADANIA SCHODÓW KLINKIEROWYCH

